

Arrest

nr. 70 704 van 25 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 18 mei 2011 tot weigering van afgifte van een visum gezinshereniging.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 januari 2011 diende verzoeker bij de Belgische ambassade te Islamabad een visumaanvraag in met het oog op gezinshereniging met zijn in België verblijvende Nederlandse echtgenote.

1.2. Op 18 mei 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering van afgifte van het visum gezinshereniging. Verzoeker werd hiervan op niet nader bepaalde datum in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Commentaar: - Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40bis van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen gewijzigd door de wet van 25/04/2007, in werking getreden op 1 juni 2008;

Overwegende dat er een visumaanvraag ingediend werd op naam van S. A. Ali S., geboren op 08/10/1988, van Pakistaanse nationaliteit, om zijn echtgenote in België, S. M. B., geboren op 25/01/1986, van Nederlandse nationaliteit te vervoegen.

Overwegende dat S. M. B., echtgenote van de betrokkene, op 11/04/2011 afgevoerd werd van ambtswege;

Gezien er hierdoor geen gezamenlijke vestiging mogelijk is, noodzakelijke voorwaarde voor gezinshereniging onder artikel 40.

Bijgevolg wordt het visum geweigerd. (...)

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In wat als een eerste en enig middel kan beschouwd worden, werpt verzoeker de schending op van *“de motiveringsverplichting, (...) van het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel.”*

Verzoeker betoogt als volgt:

“Verzoeker zijn verblijf op basis van gezinshereniging werd geweigerd.

Dat verzoeker zich niet kan verzoenen met de motivering waarom zijn aanvraag werd geweigerd.

Dat de motivering luidt:

Reden van de beslissing:

(...)

Dat verzoeker eerst en vooral het volgende wenst te benadrukken.

Dat de gemeentelijke diensten hebben zowel zijn echtgenote, als de zus van zijn de echtgenote en haar echtgenoot, ambtshalve afgeschreven.

Dat zij dit te weten zijn gekomen en onmiddellijk melding hebben gemaakt bij de gemeente.

Op 02.05.2011 is er dan ook een bijwerking gebeurd van de hoofdverblijfplaats.

Op 04.05.2011 heeft de zus van de echtgenote van verzoeker een e-mail verstuurd naar DVZ om melding te maken van een fout die gemaakt is door de bevoegde gemeentediensten.

Op 06.05.2011 heeft DVZ een beslissing genomen: beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dat dit dus betekent dat DVZ een beslissing heeft genomen gebaseerd op foutieve informatie.

Immers zowel de gemeentelijke diensten als de echtgenote van verzoeker hebben een rechtzetting doorgevoerd. Op 02.05.2011 heeft de gemeente de hoofdverblijfplaats bijgewerkt.

Dat dit dus betekent dat DVZ op 06.05.2011 een beslissing heeft genomen gebaseerd op foutieve informatie.

Bovendien werd er op de bezwaarschrift van mevr N. S., zus van de echtgenote, op 11.05.2011 door dienst vreemdelingenzaken geantwoord en bevestigd dat er opdracht werd gegeven aan de inspectie-dienst om een onderzoek in te stellen.

Verzoeker kan verschillende documenten voorleggen om aan te tonen dat zijn echtgenote wel degelijk op het opgegeven adres verblijft.

Immers de echtgenote van verzoeker werkt loopt stage en daarvoor ging zij naar school.

Omdat zij afkomstig is uit Nederland en het schoolsysteem daar gewoon was, en zij zeer dicht aan de grens wonen heeft zijn echtgenote besloten om verder school te lopen in Nederland en later ook haar stage.

De echtgenote van verzoeker wordt 's morgens door haar zus met de auto naar Axel (in Nederland) gebracht waar zij de bus neemt naar Terneuzen, waar zij stage loopt.

Aangezien er geen rechtstreekse bus is voor 8 uur 's morgens , hebben zij een praktische regeling getroffen.

De echtgenote van verzoeker verklaart in bijlage eveneens hoe zij naar school gaat en om hoe laat dat zij terugkeert naar Huis.

Bovendien worden er stukken gevoegd m.b.t. stagevergoeding.

Het adres wordt duidelijk vermeld: (...).

In de loonfiche wordt eveneens de rijksvergoeding vermeld nl: 108,43 euro per maand.

In het weekend gaan ze naar hun ouders in Nederland en keren maandag morgen terug naar België. Dat dit dus betekent dat zij in het weekend niet aanwezig zijn in hun appartement wel in de loop van de week steeds kunnen worden aangetroffen.

Dat er in bijlage twee verklaringen worden gevoegd waarin bevestigd wordt dat ze wel degelijk op het opgegeven adres woont en verblijft, dat ze vaak in het centrum van Zelzate worden gezien.

Dat gelet op het voorgaande de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse zaken niet redelijk te verantwoorden is.

Dat dvz vervolgens is uitgegaan van de verkeerde feitelijke gegevens en het dossier van verzoeker dan ook niet correct heeft beoordeeld waardoor hij onredelijk tot zijn besluit is gekomen.

Dat de beslissing van DVZ onterecht genomen werd en hij voornamelijk de materiële motiveringsplicht in de zin van de wet van 29 juli 1991 flagrant schendt.

De motivering moet pertinent en draagkrachtig zijn.

De motivering van DVZ m.b.t. verzoeker zijn aanvraag draagt de beslissing niet en is niet redelijk te verantwoorden.

De beslissing neemt een negatieve beslissing m.b.t. het verblijf van verzoeker maar staft zijn beweringen niet aan de hand van correcte gegevens.

Immers DVZ verklaart dat de echtgenote op 11.04.2011 van ambtswege afgevoerd werd uit het Rijksregister.

Werd er na 11.04.2011 nog een bijkomend onderzoek verricht?

Waarom heeft DVZ geen rekening gehouden met de mail van verzoeker d.d. 04.05.2011 ?

Waarom werd niet op het moment van het nemen van de beslissing rekening gehouden met de huidige feiten én de stukken aanwezig in het dossier?

Immers dan had men kunnen vaststellen dat dit een fout was gemaakt door de gemeentelijke diensten! Bovendien heeft de eigenares een brief gestuurd op 03.05.2011 om de huuraanpassing (indexering) mee te delen.

De huurovereenkomst staat op naam van de zus van zijn echtgenote, nl S. N..

Waarom zouden zij 572,28 euro huur betalen per maand als zij daar niet wonen?

DVZ dient dit minstens te motiveren!

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de raad voor vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid.

Maar de raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht wel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of hij die correct heeft beoordeeld en of hij op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (R.v.St. nr.101.624, 7 december 2001).

Dat de beslissing t.a.v. verzoeker, gelet op het voorgaande, de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel flagrant schendt aangezien dienst vreemdelingenzaken op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk tot zijn besluit gekomen is.

Dat de bestreden beslissing met deze elementen geen rekening heeft gehouden.

Dat aldus de bestreden beslissing niet redelijk te verantwoorden is en niet zorgvuldig werd genomen.

Dat aldus de bestreden beslissing een schending is van de materiële motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29.07.1991 door met hogervermelde elementen geen rekening te houden.

Dat dit niet redelijk te verantwoorden is en het voor verzoeker dan ook onbegrijpelijk is waarom de visumaanvraag werd geweigerd. Dat de bestreden beslissing van DVZ dan ook onterecht werd genomen en zij voornamelijk de materiële motiveringsverplichting in de zin van de wet van 29 juli 1991 flagrant schendt.

Dat de bestreden beslissing t.a.v. verzoeker, gelet op het voorgaande de materiële motiveringsverplichting flagrant schendt aangezien DVZ op grond van de feitelijke gegevens de aanvraag van verzoeker niet correct heeft beoordeeld en bovendien onredelijk en onzorgvuldig tot haar besluit is gekomen. Dat, gelet op het voorgaande, verzoeker dan ook de vernietiging vraagt van de bestreden beslissing.”

2.2 Verwerende repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“In zijn enig middel werpt verzoeker een schending op van de motiveringsverplichting, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker beweert dat zijn echtgenote ten onrechte ambtshalve werd geschrapd en dat DVZ hiervan zou zijn ingelicht. DVZ zou op 11.05.2011 geantwoord hebben dat dit onderzocht zou worden. Op 02.05.2011 zou reeds een bijwerking zijn gebeurd van de hoofdverblijfplaats van verzoekers echtgenote.

De verwerende partij laat gelden dat verzoekers beschouwingen feitelijke grondslag missen. Immers, zoals terecht werd gemotiveerd in de bestreden beslissing, werd verzoekers echtgenote wel degelijk ambtshalve afgevoerd op 11.04.2011.

Sindsdien werd geen wijziging meer aangebracht in de verblijfplaats van verzoekers echtgenote (stuk 1).

De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft aldus geheel terecht de bestreden beslissing genomen.

De verwerende partij laat verder gelden dat verzoeker niet aantoont dat zijn echtgenote de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in kennis heeft gesteld van het feit dat zij meent dat de ambtshalve afvoering een vergissing is.

Zulks blijkt alleszins niet uit de stukken van het administratief dossier.

Dienaangaande merkt de verwerende partij op dat de briefwisseling die verzoeker voorlegt geenszins is gericht aan of uitgaat van de Dienst Vreemdelingenzaken, doch aan en van de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Instellingen en Bevolking hetgeen uiteraard een totaal andere dienst betreft. Bijgevolg kan aan de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met de betwisting van de ambtshalve afvoering, nu uit het administratief dossier blijkt dat hij van deze betwisting geen kennis had.

Volledigheidshalve merkt de verwerende partij ook op dat verzoeker geenszins aantoont dat zijn echtgenote de ambtshalve afvoering heeft betwist. De voorgelegde stukken gaan immers uit van en zijn gericht aan mevrouw N. S. en niet aan/van verzoekers echtgenote M. S. B.

Tot slot laat de verwerende partij nog gelden dat verzoekers beschouwingen aangaande de verblijfplaats van zijn echtgenote en de stukken die hij dienaangaande voorlegt, geen afbreuk kunnen doen aan de terechte vaststelling dat verzoekers echtgenote ambtshalve werd afgevoerd. Deze vaststelling vindt steun in het administratief dossier en kan niet worden ontkend door verzoeker.

Bovendien kan verzoeker thans niet dienstig voor het eerst verwijzen naar stukken die hij niet eerder ter beoordeling aan de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid heeft voorgelegd.

De regelmatigheid van een bestuursbeslissing dient te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen. (Zie ook: RvV, nr. 509, 29 juni 2007)

In verzoekers middel is met deze regel geen rekening gehouden, waardoor het geenszins tot de beoogde nietigverklaring kan leiden. Het enig middel kan niet worden aangenomen."

2.3. Uit het betoog van verzoeker waarin hij kritiek levert op de inhoudelijke motivering van de bestreden beslissing leidt de Raad af dat hij de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.4. Kernpunt van verzoekers betoog is dat zijn echtgenote inderdaad ambtshalve afgeschreven werd uit de bevolkingsregisters van de gemeente Zelzate, samen met haar zus en diens echtgenoot, dat dit echter een fout was van de gemeentelijke diensten van Zelzate die op 2 mei 2011 de hoofdverblijfplaats van zijn echtgenote hebben laten bijwerken, dat in dit kader de zus van zijn echtgenote op 4 mei 2011 een e-mailbericht had verzonden naar de Dienst Vreemdelingenzaken en dat de verwerende partij hoewel zij in kennis gesteld werd van het feit dat de betrokken gemeentelijke diensten een fout begaan hadden, alsnog op 6 mei 2011 – verzoeker bedoelt allicht 18 mei 2011 – de bestreden beslissing trof.

2.5. Uit een "gegevenshistoriek RN" die zich bevindt in het administratief dossier en die opgesteld werd op 8 juli 2011 blijkt dat verzoekers echtgenote op 11 april 2011 van ambtswege afgevoerd werd uit de

bevolkingsregisters van de gemeente Zelzate. Noch uit dit stuk noch uit stuk 4 gevoegd bij het verzoekschrift dat betrekking heeft op S. A. B., die gehuwd is met de zus van verzoekers echtgenote, kan afgeleid worden dat verzoekers echtgenote op 2 mei 2011 opnieuw werd ingeschreven in de bevolkingsregisters van de gemeente Zelzate. Deze conclusie dringt zich des te meer op gelet op stuk 2 gevoegd bij het verzoekschrift waaruit blijkt dat de zus van verzoekers echtgenote op 4 mei 2011 een e-mailbericht verzendt om een bezwaarschrift in te dienen bij het "Ministerie van Binnenlandse Zaken, Koloniënstraat 11, 1000 Brussel" tegen de voormelde afvoering uit de bevolkingsregisters van de gemeente Zelzate, gelet op stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift waaruit blijkt dat de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Instellingen en Bevolking op 11 mei 2011 een brief verstuurt naar de zus van verzoekers echtgenote met de mededeling dat er een onderzoek wordt ingesteld aangaande de gemelde feiten en gelet op de hierboven vermelde "gegevenshistoriek RN" waaruit blijkt dat op 5 juli 2011 een "aangifte van de aanvraag om inschrijving" in de gemeente Zelzate werd gedaan door verzoekers echtgenote.

2.6. Uit het gestelde in punt 2.5. volgt dat op het ogenblik dat de verwerende partij de bestreden beslissing trof, verzoekers echtgenote nog wel degelijk als ambtshalve afgeschreven uit de bevolkingsregisters van de gemeente Zelzate geboekstaafd stond. Uit stuk 2 gevoegd bij het verzoekschrift blijkt dat het daarin vermelde e-mailbericht van 4 mei 2011 gericht is aan het "Ministerie van Binnenlandse Zaken, Koloniënstraat 11, 1000 Brussel" en dat dit beantwoord werd op 11 mei 2011 door de FOD Binnenlandse Zaken, Algemene Directie Instellingen en Bevolking die op voormeld adres gehuisvest is. Verzoekers betoogt dat "de zus van de echtgenote van verzoeker een e-mail verstuurd heeft naar DVZ om melding te maken van een fout die gemaakt is door de bevoegde gemeentediensten" en dat *Bovendien [...] op de bezwaarschrift van mevr N. S., zus van de echtgenote, op 11.05.2011 door dienst vreemdelingenzaken geantwoord [werd] en bevestigd dat er opdracht werd gegeven aan de inspectie-dienst om een onderzoek in te stellen.*" mist derhalve feitelijke grondslag. Verwerende partij kan niet verweten worden geen rekening gehouden te hebben met stukken waarvan ze niet op de hoogte was op het ogenblik dat ze de bestreden beslissing trof.

2.7. Waar verzoeker met de stukken 5 e.v. gevoegd bij het verzoekschrift beoogt aan te tonen dat zijn echtgenote en haar zus steeds hun hoofverblijfplaats hebben gehad in Zelzate, dient de Raad op te merken dat het hem als annulatierechter in het licht van het gestelde van artikel 39/2, §2, van de Vreemdelingenwet niet toekomt om het probleem van het hoofdverblijf in zijn geheel aan een nieuw onderzoek te onderwerpen om het uiteindelijk als beroepsrechter in laatste aanleg te beslechten.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftienvintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA